
De Belgische houtsector neemt haar verantwoordelijkheid wel op!

In het opiniestuk "Houtmaffia krijgt vrij spel" in *De Standaard* van 24 mei 2017 klaagt Nick Meynen aan dat er onvoldoende controles worden uitgevoerd door de Belgische overheid op de legale oorsprong van hout en houtproducten, en stelt hij ononwonden dat België een draaischijf is van de handel in illegaal hout ...

Het valt inderdaad niet te ontkennen dat de overheidsdienst belast met de controle op de toepassing van de Europese Houtverordening momenteel onderbemand is en als dusdanig niet constant controles kan uitvoeren. We hebben echter vernomen dat de dienst binnenkort versterking zal krijgen en we juichen dat sterk toe. Houtbedrijven hebben er baat bij dat alles op een legale en transparante manier gebeurt. Anderzijds, de dienst is wel degelijk actief op een aantal concrete domeinen en controles die wel zijn gebeurd -grotendeels na klachten van NGO's- hebben tot op vandaag nooit aanleiding gegeven tot sancties of vervolging. Met andere woorden, met dat ingevoerde hout was niets fout.

Het is ons ook niet duidelijk waar de auteur de 6.000 bedrijven vandaan haalt die zouden moeten worden gecontroleerd. Het zorgvuldigheidsprincipe (due diligence) dient te worden toegepast door zogenaamde "operatoren"; bedrijven of personen die hout of houtproducten voor het eerst op de Europese markt brengen. In de praktijk zijn dit in eerste instantie houtinvoerbedrijven die hout buiten de Europese Unie aankopen. Het principe geldt niet voor houtverwerkende bedrijven die hout gebruiken dat reeds op de Europese markt werd gebracht. Die dienen enkel te kunnen aantonen waar zij hout of houtproducten aankochten en aan wie ze die verkochten, een normale procedure voor een bedrijf. De Belgische hout- en meubelindustrie telt als dusdanig 'slechts' 1.246 bedrijven.

De discussie over illegaal hout richt zich in de praktijk sterk op tropisch hout en het opiniestuk bevestigt nog maar eens het cliché of de misvatting dat ons houtgebruik aan de bron ligt van de ontbossing in de tropische gebieden. Dat er in het verleden heel onachtzaam is omgegaan met het kappen van tropische bossen zullen we hier niet ontkennen, maar de voorbije decennia zijn er heel wat initiatieven genomen die er net voor zorgen dat we ook uit tropische gebieden hout kunnen gebruiken dat op een duurzame manier werd geproduceerd.

Naast privé-initiatieven zoals FSC (Forest Stewardship Council) of PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification Schemes), die zorgen voor duurzaam bosbeheer, werden ook door de (Europese) overheden initiatieven genomen die dienen te zorgen voor een duurzaam wetgevend kader in de productielanden, dat mee zorgt voor bescherming en duurzaam beheer. Voorbeelden daarvan zijn de VPA (vrijwillige partnerschapsakkoorden) en FLEGT, dat eerder dit jaar zorgde voor de eerste leveringen van FLEGT-gecertificeerd hout op de Europese markt, en vanzelfsprekend de Europese Houtverordening, die de handel en invoer van illegaal hout en houtproducten verbiedt.

Is dit dan een perfecte situatie? Momenteel zeker (nog) niet. Die Europese houtverordening dient verder te worden verfijnd en de politieke druk op de producentenlanden dient te worden verhoogd. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat de eerste reden voor ontbossing de sterke groei van de bevolking in de productielanden is, wat leidt tot een steeds grotere vraag naar land, voeding en

brandstof. Laat het nu net de bossen zijn die daarvoor kunnen zorgen. Bovendien draagt duurzaam bosbeheer – inclusief de houtoogst – bij tot een verdere ontwikkeling van de productielanden. Duurzaam bosbeheer betekent immers dat het bos beheerd wordt met respect voor milieu, mens en economie. Door een afzetmarkt voor dit tropisch hout te creëren, wordt er geïnvesteerd in de lokale bevolking en hun economie.

Mocht de huidige discussie ertoe leiden, dat we dergelijk duurzaam geproduceerd hout, niet langer gaan gebruiken, dan zal dit er enkel toe leiden dat de (financiële) incentive tot het voeren van een duurzaam bosbeleid wegvalt, en bossen nog vlugger plaats zullen moeten ruimen voor landbouwgrond, met alle negatieve gevolgen van dien. Bovendien zou dit de economische en sociale ontwikkeling van de plaatselijke bevolking belemmeren.

De ervaring die we in Europa maakten de voorbij 150 jaar toont aan, dat het mogelijk is, een groeiende houtindustrie te verzoenen met duurzaam bosbeheer en een toenemend bosbestand. Waarom zou dat ook niet in de tropische gebieden lukken?

De leden van Fedustria – houtinvoerders – zijn in elk geval bereid hierin hun volledige verantwoordelijkheid te nemen.

Afsluitend nog volgende opmerking: dit debat dient echter volledig los te worden gezien van de discussie over de Vlaamse boskaart of rond het gesubsidieerd gebruik van pellets uit bv. Noord-Amerika voor de productie van groene stroom, waarvoor, om alle verwarring te vermijden, overigens ook het legaliteitsprincipe geldt.

Filip De Jaeger
Adjunct directeur-generaal Fedustria
GSM: 0486 898184